id judicans huc tranſcripſi, figuramque hanc tertiam appoſui. Notantur autem in TAB. Fig. III.

N°. 1. Brachii dextri aneurifmate obſiti interius latus.

2. Locus unde ſanguis ſponte prorupuit.

3. Brachii dextri ejuſdem externum latus.

Scripſeram *Amſtelædami*,
d. 16 *Septembr.* 1742.

XI. *Obſervationes duæ* Anatomico-practicæ, *una de* Infante *nato cum Sacco Aqua pleno, ab Oſſe Sacro uſque ad Talos propendente; altera de* Hydrocephalo *ſingulari.* *Auctore* Job. Baſtero, *M. D.* R. S. S.

Read Dec. 23. 1742.

OMNE illud, quod lymphatica vaſa ita obſtruit, ut tranſitus contentæ lymphæ ad cor impediatur, hydropem cauſari poteſt: ſic quando in partu difficili caput nimium premitur, vel capite jam nato, os uteri collum, vaſaque jugularia ita conſtringit, ut reditus ſanguinis per arterias vertebrales allati inde impediatur, oriri poteſt Hydrocephalus.

Sic *Lowerus*, libro de corde, Cap. I. in cane vinculo ligabat venas jugulares, arteriis aperte relictis, viditque canis caput pedetentim intumeſcere, ipſumque hydropicum fieri: & ipſe in ſuſpenſis hominum cadaveribus plus ſemel expertus ſum, laqueo reditu ſanguinis ex capite impedito, cavitates cerebri humore aquoſo eſſe repletas, plexumque choroideum hydatidibus ſcatere.

Aut oritur hydrocephalus, quando infantes cervice incurvo prodeunt, aut ab obſtetricibus nimis rude tractantur, aut ante juſtum tempus prono capite in utero prolabuntur. Multum huc facit Phlegmaticum matris temperamentum, & victus ex crudis & concoctu difficilioribus.

Quoniam ergo in omni corporis puncto inveniantur venæ, vehentes lympham ſanguine tenuiorem, hinc ubique in corpore hydrops oriri poteſt; qui, ſi univerſalis, anaſarca, ſi particularis, a partibus affectis, ut hydrocephalus, hydrops pectoris, uteri, ovarii, ſcroti, &c. nomen habent.

Cum vero hoc anno rariſſimum hydrocephali & hydropis ſaccularis, ut loqui liceat, in praxi mea caſum obſervare licuit, illos ad vivum coloribus depictos Regiæ Societati offerre veniam rogo.

Primus caſus fuit infantis maſculini ſexus, cui in tergo, ubi os ſacrum eſt, oriebatur ſaccus uſque ad calcaneos propendens, vera cutis productio, intus, ut tangenti videbatur, humore aquoſo plenus: hic infans, quamvis roſeo ſuo colore videbatur ſaniſſimus, paucos dies ſupervixit: mortuum diſſecare non licuit, ſed ad vivum depinxit, omnibus partibus menſuratis, accuratus pictor.

Alter infans duos annos cum ſemiſſe natus erat, eo ipſo quo moriebatur die, in omni quo tempore nil niſi maternum lac hauſit. A patre ſaniſſimo procreato, ſed a matre cachectica in lucem edito, caput quidem ipſi erat juſto majus, ſed pedetentim hoc ad delineatam excrevit magnitudinem, (licet parentes plures medicos & chirurgos conſuluiſſent, plurimaque, ſed incaſſum, tentaſſent remedia) ita ut teneræ vires

mon-

monſtroſum hoc caput ſuſtinere eſſent impares, infanſque ſemper jacere cogeretur.

Qui caput hoc poſt mortem filo metiebatur, ab auditorio meatu dextro ſupra oſſa bregmatis ad meatum ſiniſtrum filum viginti & ſemipollicem Rhenolandicos longum repericbat: qui a radice naſi incipiens, filum ducebat ad primam dorſi vertebram, huic viginti tales pollices filum erat: qui vero a radice naſi incipiens uno circuitu occipitis, frontis & temporum oſſa cingebat, ejus filum viginti & quinque pollices Rhenolandicos longitudine ſuperabat. Ita hujus capitis oſſa a ſe invicem erant diſtenta, intra cujus integumenta communia nil ſeri aut aquæ tamen fuit repertum.

Aperto autem ſecundum artem cranio, & prudenter elevata dura matre, apparebat pia, ſed tenerrima, ſed pellucidiſſima plena humore aquoſo, nullo odore, nullo ſapore prædito, ſed & ita pellucido, ut per eum, tamquam cryſtallum, ad fundum cranii poſſet perſpici.

Ad fundum cranii, inquam; ipſa enim cerebri ſubſtantia, quam inter alia anatomica conſervo, ita erat compreſſa, ut nil minus quam cerebrum videbatur; ſed tantum firma membrana, quæ in his locis craſſior, in aliis erat tenuior.

Tres cerebri cavitates unam modo cavitatem formabant, ubi medulla oblongata & cerebellum, ſed incredibiliter parvum, videri erat. Nates, teſtes, anum, aut cerebri vulvam, aut ullas ejus protuberantias, aut medullam ſpinalem fruſtra quæſiveris, nec veſtigia ipſa apparebant.

Con-

Contentus vero humor prudenter effuſus & receptus replebat quinque pintas, ad ſtateram examinatus ſex libras & undecim ponderabat uncias.

Dum infans ille vivebat, non niſi vitales ac naturales actiones in eo videbantur, animales vero nullæ: quietus ſemper erat, non lacrymans, ſemper quaſi dormiens, ſurdaſter, & ſine ulla convulſione, aut motu ſenſibili, obiit.

Printed for T. WOODWARD, at the *Half-Moon*, between the *Two Temple-Gates* in *Fleetſtreet*; and C. DAVIS, over-againſt *Gray's-Inn Gate* in *Holbourn*; PRINTERS to the ROYAL SOCIETY. M.DCC.XLII.

ERRATA.

Pag. 227. *l.* 13. *for* two or three more, *read* two, three or more.

N. B. N° 467. being paged from i——xviii. which anſwers to pag. 281.——298. we ſhall begin N° 468 with p. 299.